

Arrest

nr. 260 187 van 6 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken. U bent geboren op X te X, Gambia.

U bent gehuwd op 8 augustus 2007 met I. N. en jullie hebben samen drie kinderen; J. M. (°2008), J. J. (°2012) en J. A. (°2016). Jullie hebben niet langer een relatie.

U verklaart dat u bij Gamtel werkte, aanvankelijk zonder vast contract (vanaf 2000) maar sinds 2003 als een personeelslid.

U geeft aan dat u door de Gambiaanse overheid twee keer werd aangehouden, ondervraagd en vastgehouden omdat u werd verdacht van spionage. Dit gebeurde in februari en maart 2019 respectievelijk voor 2 dagen en een week. U werd vrijgelaten omdat er geen bewijzen waren. U geeft aan dat u werd beschuldigd omwille van uw politieke voorkeur. U bent openlijk aanhanger van PDOIS, een Gambiaanse oppositiepartij en u maakte dit ook kenbaar aan uw collega's.

Uit een intern onderzoek van Gamtel van april 2019 bleek dat u schuldig was aan spionage. U beweert dat u nooit dergelijke praktijken heeft gedaan.

Omdat u vreesde voor vervolging zocht u naar een manier om het land te verlaten. Via een kennis kreeg u een uitnodiging om naar Duitsland te gaan. U regelde vervolgens een visum via de Duitse ambassade in Senegal en op 17 mei 2019 verliet u Gambia legaal met uw paspoort. U arriveerde op 18 mei 2019 in België. Vervolgens reisde u verder naar Duitsland waar u ongeveer een week verbleef. Daarna reisde u naar Spanje waar u een zestal maand verbleef. U kreeg er te horen dat het mogelijk is om internationale bescherming te vragen, maar dat dit moet gebeuren in het land van binnenkomst. U kwam daarom terug naar België en u vroeg er op 21 februari 2020 internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort met visum voor alsook verschillende documenten van Gamtel alsook bewijzen dat u opleidingen heeft gevolgd. U legt tevens een uittreksel van uw religies huwelijkscertificaat voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw laattijdig verzoek om internationale bescherming een contra-indicatie voor de geloofwaardigheid, van uw voorgehouden nood aan internationale bescherming is.

*U verklaart dat u op 17 mei 2019 Gambia heeft verlaten en dat u op 18 mei 2019 in België arriveerde en dat u vervolgens doorreisde naar Duitsland. U verbleef ongeveer één week in Duitsland waarna u naar Spanje doorreisde. U had een visum dat geldig was van 16 mei 2019 tot 13 juni 2019. U verbleef ongeveer zes maand in Spanje, tot februari 2020. Tijdens deze periode (van 17 mei 2019 tot februari 2020) dient u geen verzoek om internationale bescherming in, terwijl u verklaart dat u omwille van de problemen in uw land van herkomst uw land heeft verlaten. Er werd u gevraagd wat u deed te Spanje (waar u van eind mei 2019 tot februari 2020 verbleef), waarop u stelde dat u niets deed. U gaf aan dat uw visum verlopen was en u geen geld meer had en u er gewoon was. Toen u expliciet gevraagd werd of u bescherming aanvroeg te Spanje, gaf u aan van niet, omdat je vernam dat je asiel moet aanvragen in het eerste land van aankomst (zie notities CGVS, p.12). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag echter redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Het niet eerder indienen van een verzoek om internationale bescherming stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. **Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.** Uw verklaring dat u bij het verlaten van Gambia nog geen concreet plan had en u gewoon weg wilde omdat u wist dat er iets zou gebeuren (zie notities CGVS, p 18), kan dit laattijdige verzoek om internationale bescherming niet vergoelijken. Indien u werkelijk van plan bent om niet naar uw thuisland terug te keren nadat uw visum is verlopen, kan van u worden verwacht dat u zo snel mogelijk de nodige informatie vergaart om dit mogelijk te maken.*

Zoals eerder gesteld, verklaart u dat u problemen had in Gambia omwille van uw werk bij Gamtel en uw steun voor de politieke partij PDOIS.

U verklaart dat u werd beschuldigd van spionage en dat u daarom twee keer door de NIA (National Intelligence Agency) werd gearresteerd en gemarteld. U situeert deze opsluiting van respectievelijk twee dagen en zeven dagen in februari en maart 2019 (zie notities CGVS, p 15).

Er kunnen verder verschillende ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de door u voorgestelde problemen.

*Zo is het binnen deze context niet aannemelijk dat, wanneer de NIA, waarvan u verklaart dat ze achter uw arrestatie zat en die u zou hebben vrijgelaten omdat ze geen bewijs had, u niet zou arresteren nadat er op 5 april 2019 uit een rapport zou blijken dat u schuldig zou zijn aan het af luisteren van bepaalde telefoonlijnen van ministers. U legt een **kopie** voor van een memorandum, ondertekend door G.A.N.. Uit dit memorandum blijkt '...Wij bevelen dan ook aan hem te ontslaan en gerechtelijke stappen tegen hem te ondernemen, zodat dergelijke criminele daden niet meer voorkomen. Dit is een ernstige zaak en er mag niet lichtvaardig met hem worden omgesprongen.' Indien de NIA u werkelijk zou beschuldigen van criminele activiteiten is het niet aannemelijk dat ze, wanneer er ook effectief bewijzen voor zijn, u niet zouden arresteren na de uitkomst van deze memo op 5 april 2019. Na confrontatie met deze vaststelling verklaart u dat u de planning van de NIA niet kent (zie notities CGVS, p 17). Deze bouté bewering is geenszins een afdoende verklaring voor dit toch wel zeer opmerkelijke feit. **De NIA beschikt immers, na de memo, over de nodige bewijzen om u opnieuw aan te houden (wat ze al tweemaal eerder deden zonder concrete bewijzen).***

*De geloofwaardigheid van de door u voorgestelde feiten wordt nog verder ondermijnt wanneer u verklaart dat u **gewoon bent blijven verder werken**.*

Indien u werkelijk zou vrezen dat u (opnieuw) ten onrechte zou worden gearresteerd door de NIA, is het niet aannemelijk dat u, gezien de bewijzen die er tegen u zouden zijn, gewoon blijft werken en geen voorzorgsmaatregelen zou nemen, zeker gezien u, zoals u zelf verklaart, niet op de hoogte bent van hun planning (zie supra). U verklaart immers dat het rapport uit is en dat 'het' (nldr. een arrestatie) elk moment zou kunnen gebeuren (zie notities CGVS, p 19).

Integendeel. Er dient te worden vastgesteld dat u - na deze beweerde problemen met de Gambiaanse overheid - gewoon bleef werken bij Gamtel, u Gambia legaal met uw eigen paspoort verliet én u zelfs nog terugkeerde naar Gambia om van daar uit legaal naar België te reizen.

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw originele Gambiaanse paspoort (Nr. PC047394 - afgeleverd te Banjul op 2/1/2018 en geldig tot 2/1/2023) neer met daarin verschillende reisstempels en visums. Zo is er een aankomststempel van Senegal dd. 29/4/2019, een uitreisstempel van Gambia dd. 17/5/2019 (waaruit blijkt dat u na uw verblijf te Senegal terugkeerde naar Gambia, het land dat u net wou verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de overheid en waaruit blijkt dat u Gambia - na uw beweerde problemen - legaal verliet) en een aankomststempel van België dd. 18/5/2019 (zie administratief dossier). Indien u werkelijk zou vrezen voor uw leven is het wel zeer vreemd dat u na uw visuminterview op de Duitse ambassade terugkeert naar Gambia, wat opnieuw een indicatie is van de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Indien u immers werkelijk zou vrezen voor represailles van de Gambiaanse overheid, is het niet aannemelijk dat u terugkeert naar uw land van herkomst en dat u er gewoon aan de slag blijft. Wanneer de dossierbehandelaar u hiermee confronteert geeft u aan dat Senegal en Gambia één land zijn en dat Gambianen gewoon kunnen halen in Senegal (zie notities CGVS, p 18). Echter, indien u werkelijk zou geviseerd worden door de Gambiaanse autoriteiten en indien de connectie tussen beide landen werkelijk zo groot is, is het wel opmerkelijk dat de Gambiaanse overheid niet op de hoogte werd gebracht van uw visumaanvraag. Tevens moet worden opgemerkt dat u verklaart dat u wel moest blijven werken om uw 'verlofattest' te hebben (zie notities CGVS, p 17). Ook hier kunnen ernstige bedenkingen worden gemaakt aangezien deze brief reeds op **20 maart 2019** werd opgemaakt en waardoor er vanuit kan worden gegaan dat u dit document reeds in uw bezit had. U verklaart dat u dit document nodig had voor uw visumaanvraag en het daar ook heeft neergelegd (zie notities CGVS, p 17). **Bijgevolg is uw verklaring dat u omwille van dit document naar het werk bleef gaan tot bij uw vertrek uit Gambia, helemaal niet aannemelijk.***

Tevens missen uw verklaringen over de NIA eveneens elke geloofwaardigheid. Zo verklaart u dat ze u in februari 2019 de eerste keer hadden meegenomen. U verklaart hierover dat ze informatie van het management kregen en dat het management vervolgens een onderzoek heeft gestart (zie notities CGVS, p 14). Indien de NIA u echter zou verdenken en indien ze hierover informatie van het management zouden hebben ontvangen, is het verwonderlijk dat ze niet op de hoogte waren van uw

verlofaanvraag, die dateert van 20 maart 2019, al zeker **na** uw eerste arrestatie. U repliceert hierop dat de NIA ook niet alles wist wat u deed (zie notities CGVS, p 19). Opnieuw komt deze boutewering de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede.

Tevens is het wel zeer opmerkelijk dat er tot op heden **geen juridische acties** tegen u lopen (zie notities CGVS, p 18), terwijl dit wel zo wordt geopperd in de brief van 5 april 2019 van Gamtel. Wederom slaagt u er geenszins in om relaas aannemelijk te maken. Indien de NIA en Gamtel over bewijs zouden beschikken dat u schuldig zou zijn aan een misdaad, kan op zijn minst worden verwacht dat er juridische stappen zouden worden genomen. U geeft aan dat dit tot op heden niet het geval is (zie notities CGVS, p 18).

Vervolgens is het wel zeer opmerkelijk dat, waar u volgens uw verklaringen zou zijn beschuldigd van spionage, uit uw ontslagbrief blijkt dat de directeur van het personeelsbeleid volgende schrijft: 'Namens het management en het personeel spreek ik mijn oprechte waardering uit voor de diensten die u tijdens uw dienstverband bij Gamtel hebt bewezen en wens ik u succes bij uw toekomstige uitdagingen' (zie document toegevoegd aan de groene map).

Tevens is het opmerkelijk dat, wanneer u wordt beschuldigd van spionage, u nog toegang kreeg tot het bedrijfsnetwerk. U verklaart immers dat u via (bedrijfs)email uw ontslagbrief heeft ontvangen (zie notities CGVS, p 17).

Gezien voorgaande vaststellingen kan er helemaal geen geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen binnen Gamtel. Hierdoor kan u ook niet aannemelijk maken dat u deze problemen zou kennen omwille van uw politiek activisme. U verklaart immers dat u werd gevisieerd omwille van uw politieke overtuiging, uw openlijke sympathie voor PDOIS (zie notities CGVS, p 16).

Dat u na alle beweerde problemen mét een paspoort op uw naam op 17 mei 2019 Gambia legaal verliet en u deze reis dus riskeerde met uw eigen paspoort, toont verder aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoord. Bovendien kon u – zonder problemen met de Gambiaanse diensten belast met de grenscontrole – Gambia binnen en buiten, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk gezocht werd.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw origineel paspoort met visum voor. Dit document werd hogerop reeds besproken en bevestigt verder uw identiteitsgegevens, welke momenteel niet in twijfel worden getrokken. Verder legt u verschillende **kopies** voor van documenten van Gamtel. U legt uw brief ivm uw jaarlijks vakantie verlof voor gedateerd op 20 maart 2019; een memo van de Manager Switching, gedateerd op 5 april 2019; uw ontslagbrief gedateerd op 27 mei 2019. Verder legt u **kopies** voor van oudere documenten waaruit moet blijken dat u bij Gamtel werkte: een brief van 31 juli 2003 waaruit blijkt dat u werd aangeduid als 'linesman'; een brief van 24 juni 2010 waaruit blijkt dat u promotie kreeg; een brief van 21 november 2016 waaruit blijkt dat u werd getransfereerd naar 'Assistent engineer'. U legt tevens uw personeelskaart voor van Gamtel alsook uw medische kaart. Tevens legt u verschillende certificaten voor waaruit blijkt dat u verschillende opleidingen heeft gevolgd ivm oa bekabeling, telecom systemen, linesman,... Er zijn geen onmiddellijke indicaties waaruit zou blijken dat u niet heeft gewerkt voor Gamtel. Echter kan er geen geloof gehecht worden aan de fotokopieën die u neerlegt aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Het is bovendien opmerkelijk als blijkt dat u wel de originele zou kunnen bekomen van uw Gamtel ID, de brief met titel Appointment linesman (dd 31/07/2003), de brief ivm uw transfer (dd 21/11/2016), uw behaalde certificaten en uw 'verlofbrief' (dd 20/03/2019). **Dat u geen origineel kan voorleggen van enkele cruciale documenten uit uw relaas** (zie notities CGVS, p 20) zoals de memo (dd 05/04/2019) waarin u wordt beschuldigd van af luisteringspraktijken en van uw ontslagbrief (dd 27/05/2019), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien hebben documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

U legt tevens een kopie van een uittreksel uit het huwelijksregister voor waaruit blijkt dat u op 8 augustus 2007 bent gehuwd met I. N.. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u niet langer samen bent, maar dat jullie officieel wel nog gehuwd zijn. Dit document wijzigt echter bovenstaande bevindingen niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift de volgende middelen aan:

*“- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.
- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”*

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

“Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

De asielaanvraag van verzoeker is gebaseerd op het feit dat hij vreest in Gambia het slachtoffer te zullen worden van arrestaties en represailles vanwege de autoriteiten omwille van zijn openlijke steun voor de anti-imperialistische PDOIS (People's Democratie Organisation For Independence and Socialism), een oppositiepartij in Gambia.

Verzoeker was tewerkgesteld als personeelslid voor het telecombedrijf GAMTEL.

Hij maakte er t.a.v. zijn collega's geen geheim van dat hij een hevig voorstander was van PDOIS.

(CGVS blz. 9 : [citaat])

(CGVS blz. 15 : [citaat])

In februari 2019 en in maart 2019 werd verzoeker respectievelijk voor 2 dagen en een week van zijn vrijheid beroofd door de veiligheidsdiensten die hem onder foltering en bedreigingen dwongen om valse bekentenissen af te leggen.

Volgens verzoeker zullen de Gambiaanse autoriteiten hem valselijk diverse strafbare feiten in de schoenen proberen te schuiven om op die manier met hem af te rekenen als reactie op zijn politieke sympathieën voor PDOIS.

Verzoeker vreest dat hij onder een of andere geënceneerde beschuldiging tot een lange gevangenisstraf zal worden veroordeeld.

Verzoeker vreest dat hij nergens in Gambia nog een veilig leven zal kunnen leiden.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op een afdoende wijze heeft aangetoond dat zijn leven wel degelijk in gevaar is in Gambia.

Uit zijn uitgebreide verklaringen n.a.v. zijn persoonlijk onderhoud dd. 22 februari 2021 is gebleken dat verzoekers familie momenteel bedreigd is.

(CGVS blz. 6: [citaat])

(CGVS blz. 19: [citaat])

In de bestreden beslissing wordt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en onrechte in twijfel getrokken.

Verzoeker is van mening dat het CGVS zijn problemen ten onrechte heeft geringschat.

Verzoekers problemen van vervolgingen en intimidatie door de Gambiaanse autoriteiten, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig genoeg.

Verzoeker is het niet eens met de gronden waarop het CGVS zich heeft gebaseerd om aan hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en wenst de volgende opmerkingen te formuleren op de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing.

Het CGVS stelt de oprechtheid van verzoekers verklaringen in vraag in de eerste plaats om reden van verzoekers laattijdig verzoek om internationale bescherming.

Verzoekers toelichting tijdens zijn persoonlijk onderhoud hierover was nochtans redelijk aanvaardbaar.

Het is juist dat verzoeker Gambia reeds had verlaten op 17 mei 2019.

Hij heeft gereisd met zijn paspoort met daarin een geldig Duits toeristenvisum dat hij met de hulp van zijn Gambiaanse vriend woonachtig in Duitsland heeft kunnen bekomen op de Duitse Ambassade in Senegal in april 2019.

Via een tussenlanding was verzoeker op 18 mei 2019 in België gearriveerd waarna hij vervolgens direct verdervloog naar Duitsland om er zijn vriend te gaan vervoegen.

Deze Gambiaanse vriend vertrok een week later op vakantie naar Gambia.

Om niet in Duitsland alléén achter te blijven waar hij niemand anders kende, besloot verzoeker om door te reizen naar Spanje en er te gaan intrekken bij een andere Gambiaanse kennis, woonachtig in Spanje.

Verzoeker verbleef zes maanden in Spanje.

Tijdens zijn verblijf aldaar informeerde verzoeker zich over de asielprocedure en leerde hij dat hij zich eigenlijk hoorde aan te melden bij het eerste land dat hij betrad na aankomst in Europa en dat dat land bevoegd is voor de behandeling van zijn asielverzoek.

Verzoeker besloot daarop om terug te keren naar België, om alhier een asielverzoek in te dienen.

De reden waarom hij niet eerder in Duitsland of in Spanje een asielverzoek had ingediend, was enkel en alleen te wijten aan het gegeven dat hij de asielprocedure niet kende en uit angst om te worden gepatrieerd naar Gambia.

(CGVS blz. 12: [citaat])

Het CGVS stelt verzoekers verklaringen ook in vraag om reden dat deze bevreemdend zouden zijn en onwaarschijnlijk zouden overkomen.

De redenen die het CGVS meent te kunnen aanhalen om verzoekers verklaringen op enkele onderdelen in twijfel te trekken ; kunnen niet worden weerhouden.

In de bestreden beslissing beschrijft het CGVS enkele hypothetische scenario's om vervolgens te besluiten dat in geen enkele van de beschreven situaties de feitenversie van verzoeker geloofwaardig kan zijn.

Zo vindt het CGVS het niet aannemelijk dat :

- de NIA verzoeker in maart 2019 in vrijheid stelt wegens gebrek aan bewijzen, doch hem niet opnieuw arresteert in april toen verzoekers werkgever een rapport maakte waarin geschreven stond dat verzoeker zich schuldig had gemaakt aan het af luisteren van telefoonlijnen van ministers.
- verzoeker is blijven werken na zijn vrijlating door de NIA in maart 2019.
- verzoeker vrij gereisd heeft tussen Gambia en Senegal om via de Duitse ambassade in Senegal zijn visum te regelen.
- er geen juridische acties lopen tegen verzoeker.

Voor wb al de aangehaalde weigeringsmotieven, is verzoeker van mening dat het CGVS spijkers op laag water zoekt.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS voorhoudt, had verzoeker in de mate dat het enigszins mogelijk was, wel degelijk voorzorgsmaatregelen getroffen.

Het CGVS verliest hierbij uit het oog dat verzoeker niet de agenda van de NIA bepaalt waardoor hij alleen maar kan gissen waarom de NIA deze of gene beslissing had genomen.

Het CGVS kan verzoeker niet ten kwade duiden dat hij op hypothetische vragen een hypothetisch antwoord geeft. ("Deze bonte bewering is geenszins een afdoende verklaring voor dit toch wel zeer opmerkelijke feit")

CGVS blz. 17: [citaat]

CGVS blz. 19: [citaat]

De door verzoeker voorgelegde stukken (zijn origineel paspoort : documenten aangaande zijn tewerkstelling (opleiding, verlof, ontslag etc.) bij Gamtel) waren wel degelijk overtuigend genoeg en vormden minstens een beuvin van bewijs die wel degelijk nuttige gegevens m.b.t verzoekers moeilijkheden hadden kunnen verschaffen.

Het CGVS tracht ten onrechte de authenticiteit van de door verzoeker voorgelegde stukken in vraag te stellen, daarbij beweerend dat de kopieën van de voorgelegde stukken met knip-en plakwerk gemakkelijk zouden kunnen vervalst zijn.

De toelichting die verzoeker heeft gegeven aangaande de wijze waarop hij de documenten heeft kunnen verkrijgen in Gambia, is wel degelijk aannemelijk en niet apriori ongeloofwaardig zoals door het CGVS op voorbarige en onterechte wijze wordt aangenomen.

Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoeker voorgelegde stukken al dan niet correcte informatie bevatten aangaande zijn asielrelaas.

Tenslotte : het relaas dat verzoeker heeft gegeven aangaande zijn reisweg en de manier waarop hij (met de hulp van een Gambiaanse kennis in Duitsland een toeristenvisum kon regelen op de Duitse ambassade in Senegal en dat hij zonder moeilijkheden de grenscontroles kon passeren) naar België is gereisd ; wordt door het CGVS ten onrechte aangewend om te besluiten dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn.

De uitleg die verzoeker heeft gegeven ter gelegenheid van zijn gehoor over de omstandigheden van zijn vlucht uit Gambia en de manier waarop hij had gereisd, is wel degelijk aannemelijk, minstens is deze niet totaal ongeloofwaardig.

Een asielaanvraag is pas kennelijk ongegrond, indien ieder redelijk mens tot de beslissing zou komen dat de aanvraag geen kans op slagen heeft.

Verzoeker volhardt voor het overige in zijn verklaringen zoals afgelegd op het CGVS dd. 22 februari 2021.

Verzoeker is formeel dat hij wel degelijk zijn volle medewerking heeft verleend aan het CGVS bij het verschaffen van informatie over de persoonlijke omstandigheden die hem ertoe genoodzaakt hadden om Gambia in mei 2019 te ontvluchten.

Verzoeker reikte hierbij alle nodige feiten en relevante elementen aan het CGVS.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS aanhaalt in de bestreden beslissing, waren de door verzoeker gegeven antwoorden op de door de protection Officer gestelde vragen tijdens het onderhoud dd. 22 februari 2021, in de gegeven omstandigheden wel degelijk oprecht en realistisch.

Uit verzoekers onderhoud op het CGVS dd. 22 februari 2021 is gebleken dat verzoeker wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over zijn levensomstandigheden in Banjul de voorbije jaren ; zijn sympathieën voor de PDOIS alsook de moeilijkheden met de autoriteiten die daaruit voortvloeiden etc.

De motivering in de bestreden beslissing, staat hiermee in contrast.

De diverse doorleefde, coherente en eensluidende antwoorden die verzoeker tijdens zijn onderhoud wél wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn asielrelaas en profiel, worden ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Het is opmerkelijk dat het CGVS in de bestreden beslissing daaraan voorbij gaat.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Het CGVS gaat ten onrechte selectief tewerk.

Hiermee toont het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

De door het CGVS geciteerde onaannemelijkheden mbt verzoekers asielrelaas kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

De toelichting die verzoeker aan de PO gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn opeenvolgende gehoren, bij de DVZ dd. 13 maart 2020 enerzijds en op het CGVS dd. 22 februari 2021 anderzijds , waar verzoeker wél blijk gaf van een oprecht asielrelaas, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Tijdens zijn onderhoud op het CGVS was wel degelijk gebleken dat verzoeker op een overtuigende en doorleefde manier had gesproken over zijn sympathieën voor de PDOIS.

(CGVS blz. 9: [citaat])

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk heeft gekend in Gambia, fout ingeschat.

Verzoekers problemen van vervolgingen door de Gambiaanse autoriteiten, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig.

De omstandigheden waarin verzoeker in Gambia leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten in mei 2019.

De PDOIS is een kleine oppositiepartij in Gambia.

Bij een terugkeer naar Gambia vreest verzoeker dat hij zal worden gearresteerd en dat hij tijdens zijn opsluiting opnieuw het slachtoffer van mishandelingen zal worden.

Een vlucht naar Europa in 2019 was voor verzoeker de enige uitweg in de hoop daar een veilige thuishaven te kunnen vinden.

Verzoeker is momenteel bezig om via contacten in Gambia bijkomende bewijzen te verzamelen ; zowel aangaande zijn reisweg alsook aangaande de redenen waarom hij zijn land is moeten ontvluchten.

Van zodra verzoeker bijkomende documenten in zijn bezit zal hebben, zal hij ze direct toevoegen aan zijn administratief dossier.

In ieder geval heeft het CGVS ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker ondervindt in Gambia.

Uit verzoekers onderhoud dd. 22 februari 2021 is voldoende gebleken dat hij zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoekspllicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Gambia het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Reëel risico on ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiäre bescherming)

Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.
Verzoekers asielrelaas beantwoordt wel degelijk aan artikel 48/4 § 2, b) van de wet van 15/12/1980.

- Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij een eventuele terugkeer naar Iran vreest verzoeker hoedanook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 22 februari 2021 heeft verzoeker op voldoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven wel degelijk in gevaar is Gambia.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker ondervindt in zijn land.

Verzoeker kan om evidente redenen niet meer terugkeren naar Gambia alwaar hij geen veilig leven zal kunnen leiden.

Het is voor hem overduidelijk dat zijn veiligheid aldaar momenteel niet gegarandeerd is.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Het CGVS had de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoeker door hem minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd."

2.2. Bij aanvullende nota van 26 augustus 2021 legt verzoeker "Kopie van een arrestatiebevel dd. 24/06/2019 op naam van verzoeker" neer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Gambia omdat hij omwille van zijn steun aan oppositiepartij PDOIS (valselijk) beschuldigd zou zijn van spionage.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, gelet op de volgende redenen:

- Het door verzoeker voorgelegde memorandum van 5 april 2019 van het intern onderzoek van verzoekers werkgever (GAMTEL) stelt dat verzoeker omwille van politieke redenen misbruik maakte van zijn functie om bepaalde telefoongesprekken af te luisteren. Het memorandum besluit dat verzoeker ontslagen én vervolgd moet worden, gezien het een serieuze zaak betreft waar niet licht mag worden overgegaan. De bewijswaarde van dit memorandum wordt echter geheel ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker vervolgens nog mocht blijven werken bij GAMTEL, dat hij zelfs toegang bleef behouden tot het bedrijfsnetwerk (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 17) én dat GAMTEL verzoeker in de ontslagbrief van 27 mei 2019 bedankt voor zijn werkzaamheden en hem succes wenst in de toekomst. Dat verzoeker voor GAMTEL moest blijven werken teneinde zijn verlofattest te verkrijgen, zoals hij aanbrengt (notities, p. 17), strookt niet met de vaststelling dat het verlofattest dateert van 20 maart 2019, zijnde vóór het memorandum inzake het intern onderzoek. Hoe dan ook kan verzoekers nood aan het verlofattest logischerwijze niet verklaren waarom GAMTEL verzoeker in dienst zou houden indien werd vastgesteld dat hij ernstig misbruik maakte van zijn functie.
- De door verzoeker geschetste gang van zaken na dit intern onderzoek is evenmin aannemelijk. Enerzijds vertelde verzoeker twee keer te zijn gearresteerd door de NIA, in februari 2019 en maart 2019, zonder dat ze enige bewijzen hadden waardoor hij telkens moest worden vrijgelaten. Anderzijds beweert verzoeker dat de NIA geïnformeerd werd over voornoemd onderzoek waaruit bleek dat verzoeker telefoonlijnen afluisterde om politieke redenen (notities, p. 14-15), maar dat de NIA vervolgens niets ondernam (notities, p. 17), hoewel er nu wel bewijzen voorlagen én verzoeker niet onderdook en zelfs gewoon nog werkzaam bleef bij GAMTEL.
- Verzoeker kon bovendien, na dit intern onderzoek waaruit zou zijn gebleken dat hij spioneerde, Gambia probleemloos verlaten om in Senegal een visum voor Duitsland aan te vragen en vervolgens vrijwillig terugkeren naar Gambia (waar hij beweerdelijk de autoriteiten zou vrezen) om dan nog eens, legaal, met zijn eigen paspoort, het land te verlaten om naar Europa te gaan. Verzoekers eigen risicovol gedrag én het feit dat de Gambiaanse overheid verzoeker liet vertrekken, kan er alleen op wijzen dat hij geen gegronde vrees voor vervolging koestert ten aanzien van de Gambiaanse autoriteiten.

6. Verzoeker legt bij aanvullende nota van 26 augustus 2021 een “*nieuw*” element neer, zijnde een arrestatiebevel op zijn naam van 24 juni 2019 dat hij nu pas zou hebben verkregen via e-mail met de hulp van zijn echtgenote, op haar beurt met de hulp van haar schoonbroer, die werkzaam is binnen de politie. Bovenop de vaststelling dat het enkel een fotokopie betreft, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat een kopie door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is, dient te worden gewezen op verzoekers eigen verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud van 22 februari 2021. Toen verklaarde hij uitdrukkelijk dat hij niet officieel gezocht werd en dat er nog geen stappen werden ondernomen om hem voor de rechtbank te brengen (notities, p. 18-19), terwijl hij van zijn familie wél hoorde dat ze naar hem kwamen vragen (notities, p. 6, 18). De voorgelegde fotokopie van het arrestatiebevel kan zijn asielrelaas dan ook niet ondersteunen. Vermits niet kan worden ingezien waarom verzoekers familie zou nalaten hem 1,5 jaar lang in het ongewisse te laten over een uitgevaardigd arrestatiebevel op zijn naam, indien dit waarachtig zou zijn, kan uit verzoekers eigen verklaringen enkel blijken dat er tot op heden op heden geen juridische acties lopen tegen hem (notities, p. 18).

7. Ook de vaststelling dat verzoeker reeds sinds 18 mei 2019 in België was, maar vervolgens verkoos om naar Duitsland en Spanje te reizen, alvorens in februari 2020 terug te keren naar België en er alsnog

een verzoek om internationale bescherming in te dienen, toont aan dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming heeft. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij de asielpprocedure niet kende en angst had om te worden gerepatrieerd naar Gambia. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat van een persoon die de bescherming van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet inroept redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan worden verkregen en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient, wat verzoeker kennelijk heeft nagelaten. Verzoeker kan onwetendheid dus niet dienstig invoeren om te verklaren waarom hij zo lang heeft gewacht om een verzoek in te dienen. Verzoeker kan angst om te worden teruggestuurd evenmin als geldige reden invoeren om zo lang te wachten met het indienen van zijn verzoek. De kans om gerepatrieerd te worden is immers steeds aanwezig in hoofde van iemand die geen geldige verblijfstitel heeft en de enige weg om deze onzekerheid op te heffen is net het starten van een asielpprocedure of een andere procedure voor machtiging om op het Belgisch grondgebied te verblijven.

Dat verzoeker negen maanden talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming alsnog in België in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging.

8. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het herhalen van het feitenrelaas, het benadrukken van zijn vrees voor vervolging, het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande het intern onderzoek en de hierop volgende gang van zaken, het geven van gebrekkige vergoelijkungen omtrent het laat indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, het vaagweg bekritisieren van de conclusies van verweerder zonder deze *in concreto* te weerleggen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent zijn vrijwillige terugkeer en legaal vertrek uit Gambia. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot de stellingen dat de voorgelegde stukken wél overtuigend waren, wél een begin van bewijs vormen en wél degelijk nuttige gegevens hadden en dat zijn uitleg over hoe hij de stukken verkreeg “niet a-priori ongeloofwaardig” is.

Deze loutere beweringen doen geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande: “*Ter staving van uw asielprelaas legt u uw origineel paspoort met visum voor. Dit document werd hogerop reeds besproken en bevestigt verder uw identiteitsgegevens, welke momenteel niet in twijfel worden getrokken. Verder legt u verschillende **kopies** voor van documenten van Gamtel. U legt uw brief ivm uw jaarlijks vakantie verlof voor gedateerd op 20 maart 2019; een memo van de Manager Switching, gedateerd op 5 april 2019; uw ontslagbrief gedateerd op 27 mei 2019. Verder legt u **kopies** voor van oudere documenten waaruit moet blijken dat u bij Gamtel werkte: een brief van 31 juli 2003 waaruit blijkt dat u werd aangeduid als ‘linesman’; een brief van 24 juni 2010 waaruit blijkt dat u promotie kreeg; een brief van 21 november 2016 waaruit blijkt dat u werd getransfereerd naar ‘Assistent engineer’. U legt tevens uw personeelskaart voor van Gamtel alsook uw medische kaart. Tevens legt u verschillende certificaten voor waaruit blijkt dat u verschillende opleidingen heeft gevolgd ivm oa bekabeling, telecom systemen, linesman,...*”

*Er zijn geen onmiddellijke indicaties waaruit zou blijken dat u niet heeft gewerkt voor Gamtel. Echter kan er geen geloof gehecht worden aan de fotokopieën die u neerlegt aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben. Het is bovendien opmerkelijk als blijkt dat u wel de originele zou kunnen bekomen van uw Gamtel ID, de brief met titel Appointment linesman (dd 31/07/2003), de brief ivm uw transfer (dd 21/11/2016), uw behaalde certificaten en uw 'verlofbrief' (dd 20/03/2019). **Dat u geen origineel kan voorleggen van enkele cruciale documenten uit uw relaas** (zie notities CGVS, p 20) zoals de memo (dd 05/04/2019) waarin u wordt beschuldigd van af luisteringspraktijken en van uw ontslagbrief (dd 27/05/2019), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien hebben documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. U legt tevens een kopie van een uittreksel uit het huwelijksregister voor waaruit blijkt dat u op 8 augustus 2007 bent gehuwd met I. N.. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u niet langer samen bent, maar dat jullie officieel wel nog gehuwd zijn. Dit document wijzigt echter bovenstaande bevindingen niet."*

De Raad neemt om dezelfde redenen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Waar in het verzoekschrift nog gemeend wordt dat niet blijkt dat verweerder alle hem ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoeker voorgelegde stukken al dan niet correcte informatie bevatten aangaande zijn asielaas, dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaeden te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort, *quod non in casu*.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS